

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 32

Erettende Møde.

Onsdagen den 20de Februar.

(Fortf.)

Finantsministeren: Saalænge som den insurrectionelle Regjering under Krigen var Herre over Statsmagten i Holsteen og Slesvig, bleve alle danske Frembringelser, som der bleve indførte, fortoldede, forsaavidt det var muligt at opkræve Tolden af dem. Jeg maa nemlig bemærke, at man deels intet Forsøg har gjort, deels et høist ufuldständigt, for at organisere et Toldoplysn langs med Toldgrændsen imellem Slesvig og Jylland, hvoraf Følgen var, at det kun var muligt fra Sydsiden at overholde dette Forbud, som den insurrectionelle Regjering i sin Tid etablerede. Efterat den nærværende Bestyrelses-Commission for Hertugdømmet Slesvig var bleven indsat, tog den selv Initiativet, uden at afvente Forhandlingerne med den danske Finantsminister til at sætte Toldforholdene mellem Danmark og Slesvig paa samme Fod i Slesvig, som de havde været før Oprørets Udbrud i Maret 1848, og ved at meddele Finantsministeren den Beslutning, som Bestyrelses-Commissionen havde taget, henstillede den til Finantsministeriet at træffe en lignende Foranstaltning i Kongeriget. Jeg kunde imidlertid hverken ansee den nærværende Regjering berettiget til eller ansee det for klogt, at træffe lignende Foranstaltninger her, saalænge Danmark ikke var sikret for de Ulemper, som ere antydede i Motiverne til Udkastet og hyderligere udviklede af den ærede Ordfører, mod Overgreb ikke blot af Ildbestindede i Slesvig, men ogsaa fra Holsteens Side; saalænge dette ikke var Tilfældet ansaae jeg det for utilraadeligt at aabne det danske Marked for Slesvig, saaledes som før Oprørets Udbrud 1848. Jeg meddeelte derfor Bestyrelsescommissionen, hvilke Betingelser, jeg maatte ansee det nødvendigt at opstille, inden jeg kunde for Hans Majestæt

Kongen anbrage paa en Forandring i Placaten af 29de Marts 1848, og mine Betingelser vare dobbelte. Den første Betingelse, jeg gjorde, var med Hensyn til de slesvigske Manufactur-, Fabrik- og Haandværksvarer; der stillede jeg i Udfigt, at den danske Regjering maaskee kunde finde sig foranlediget til at gaae ind paa at tilstaae toldfri Indførsel paa samme Fod som før 1848, naar Bestyrelsescommissionen saa sig istand til at afløse de upaalidelige Embedsmænd, som i Oprørstiden vare indsatte i Toldvæsenet, med de troe Embedsmænd, som tidligere vare beskikkede, og som nu igjen vare vendte tilbage, saa at man kunde vente at faae paalidelige Attestationer for, at Fabrikaterne virkelig vare slesvigske og ikke enten fremmede eller holsteenske. Paa den anden Side stillede jeg ogsaa i Udfigt, at den danske Regjering kunde vare tilbøielig til under Baabestanden at lade de tidligere inden Marts 1848 bestaaende Toldforhold, med Hensyn til samtlige fremmede Varer, indtræde igjen, saaledes at de Varer, som vare fortoldede i Slesvig, mod Differencetoldens Erlaggelse indgik i Danmark, eller ogsaa indgik aldeles toldfrie i Danmark, forsaavidt ingen Differencetold hvilede paa dem. Men dette gjorde jeg afhængigt af en Betingelse, nemlig at Bestyrelsescommissionen saa sig istand til at drage en Toldgrændse ved Eideren. Jeg forlangte ikke, for ikke at forlange Umuligheder, en i alle sine Enkeltsteder fuldkommen betryggende Toldgrændse, men ifkun en Toldgrændse, som lafgav en taalelig Control, saa at det danske Toldregale kunde ansees nogenlunde betrygget. Bestyrelsescommissionen har efter længere Tids Forløb igjen bragt denne Sag paa Bane hos den nærværende danske Regjering og navnligt forespurgt sig bestemt, om den danske Regjering vilde udvirke, at Forandringen skeete, saaledes som det var antydet, naar den opfyldte de Betingelser, som Finantsministeriet havde stillet, og derpaa har jeg, efterat have forhandlet Sagen i Stats-